

Hoe lang duurt geluk?

Op dit moment ben ik gelukkig.

Na veel pech ben ik dan eindelijk een vrolijke schrijver.

Mijn roman is goed gelukt. En ik verdien er veel geld mee.

En ik heb ook nog eens een mooie, slimme vriendin.

Met mijn vader en zusje is alles goed.

Mijn moeder is dood. Maar zij stierf op een heel mooie manier.

Zelfs haar dood maakt mijn geluk niet kapot.

Ik ben dus GELUKKIG!

Maar hoe lang duurt geluk?

Bij mij meestal niet lang.

Bij mij duurt geluk meestal een uur of vier.

En in die vier uur ga ik je vertellen over mijn leven.

Samarinde

Eerst vertel ik je over mijn vriendin.

Zij heet Samarinde.

Door haar is alles anders.

Alles is veel mooier door haar.

Waar ik Samarinde van ken?

Vroeger werkte ik als portier in een ziekenhuis.

Want met mijn romans verdiende ik toen geen cent.

Samarinde is dokter in datzelfde ziekenhuis.

Daar ken ik haar dus van.

Toen ik Samarinde zag, was ik meteen verliefd.

Maar ik durfde niets te doen.

Ik zeg het je eerlijk: maandenlang was ik in de war.

Af en toe dronk Samarinde thee met me in mijn portiershokje.

Dat was alles.

Maar op een nacht gebeurde het dan toch.

Haar eerste kus vergeet ik nooit meer.

Het was op straat. Vlak bij haar huis.

‘Zoen me zachtjes, Giph’, zei ze. ‘Nee, nog zachter.’

Want niemand mocht het horen. Niemand mocht het weten.

Dat is nu gelukkig anders.

Iedereen weet van onze liefde. En jij nu dus ook.

Uit in Amsterdam

Morgen gaan Samarinde en ik op vakantie.

Samen met vrienden.

Je kent deze vrienden wel.

Het zijn Bekende Nederlanders.

Het zijn acteurs en actrices, die in films en tv-series spelen.

Ze zijn net als ik beroemd.

Met deze vrienden en Samarinde ga ik op vakantie.

We vliegen naar La Palma, een van de Canarische eilanden.

Ons vliegtuig vertrekt om vijf uur 's ochtends vanaf Schiphol.

Daarom gaan we vannacht niet naar bed.

Nee, we gaan met z'n allen uit in Amsterdam.

Vanuit het café kunnen we dan gelijk door naar het vliegveld.

In de stad val je op als Bekende Nederlander.

Lureen en Gulpje delen handtekeningen uit.

En Meija en Egon krijgen schouderklopjes.

En tegen mij zegt een man: 'Giph, je bent een vieze, vuile kankerschrijver!

Met je boeken wil je alleen maar geld verdienen!'

'Nou en?', zeg ik. 'Wat is daar mis mee?'

Op weg naar een café lopen we over de Walletjes.
We komen langs Le Moulin Rouge, een soort
seks theater.

Uiteraard herkent de eigenaar ons.

‘Kom binnen!’, roept hij tegen ons. ‘Wat hier gebeurt
is ook showbusiness.

Het lijkt erg op wat jullie doen.’

We worden nieuwsgierig. En gaan naar binnen.

De banaan

In de zaal zitten zo'n vijftig toeristen.

En op het podium staat een naakte Surinaamse vrouw.

Zij heeft een banaan in haar hand.

Ineens stopt ze de banaan in haar kut.

Hm?

Jawel. Je leest het goed.

Een banaan.

In haar kut.

Het maakt een vreemd geluid. Iets als: vlofffh!

'Geil zeg!', zegt Gulpje.

Dan stopt de Surinaamse vrouw de banaan in haar mond.

'Ik vind het geweldig', fluistert Samarinde in mijn oor.

Tot slot pelt de zwarte vrouw de banaan. En ze geeft hem aan een Japanse toerist.

De Japanner bijt er een groot stuk af.

Dan komt de belangrijkste voorstelling van de avond: neuken op het podium.

'Hier is Seksmachine Sabrinaaah!', roept de eigenaar.

Een dikke vrouw loopt het podium op.

De vrouw kijkt erg boos. Zij heeft er duidelijk geen zin in.

‘En hier is Alexander de Grote!’, roept de eigenaar.
Een klein mannetje loopt naakt het podium op.
Seksmachine Sabrina neemt meteen zijn piemeltje
in haar mond.

‘Ze vindt het smerig’, fluister ik Samarinde in haar
oor. ‘Moet je haar gezicht zien!’

Eindelijk is het piemeltje stijf.
Even later neuken Seksmachine Sabrina en
Alexander de Grote precies acht seconden.
Dan roept het mannetje heel hard: ‘Ik kom klaar!’
Na afloop rent Seksmachine Sabrina het podium af.
Maar Alexander de Grote maakt buigingen voor het
publiek.
Heel weinig mensen klappen.

We zijn erg blij als het pauze is.
Allemaal staan we tegelijk op. En gaan snel naar
buiten.
In een café praten we na over de seksshow.
‘Wat is die Moulin Rouge lachwekkend’, zeg ik. ‘Echt
belachelijk!’
We drinken flink wat biertjes.
En dan is het tijd om naar Schiphol te gaan.

Je wordt opa!

Bij de incheckbalie op Schiphol staan journalisten. Er staan ook fotografen. En twee camerateams van de televisie.

‘Oh jee’, zegt Gulpje. ‘De pers weet van ons vakantietripje.’

De journalisten stellen vragen. Ook aan mij.

Mijn roman wordt verfilmd met Lureen en Egon in de hoofdrollen.

‘Ben je daar blij mee, Giph?’, vraagt een journaliste.

‘Natuurlijk ben ik daar blij mee!’, roep ik.

Vooral met het geld dat ik ermee verdien.

Maar dat zeg ik natuurlijk niet hardop.

‘Wat vinden je ouders er eigenlijk van?’, is de volgende vraag van deze journaliste.

‘Waarvan?’, vraag ik.

‘Nou ja, van je boek’, zegt de journaliste. ‘Dat er zoveel seks in zit.’

Ik haal diep adem.

‘Mijn vader vindt alles prima’, zeg ik. ‘En mijn moeder is dood.’

Al bijna een jaar. Het heeft in alle kranten gestaan, trut!’

Ik loop boos weg.

De journaliste rent me achterna.

‘Sorry’, zegt ze. ‘Sorry, Giph. Dit is mijn domste fout ooit.’

Maar ik ben niet echt boos. En ik maak het weer goed met haar.

Een minuut later gaat mijn telefoon.

Mijn vader aan de lijn.

‘Ik moet je spreken’, zegt hij. ‘Het is dringend!’

‘Ik sta op Schiphol’, zeg ik. ‘Ik ga met Samarinde en een stel vrienden naar La Palma.’

‘Ga niet door de douane!’, roept hij. ‘Ik kom eraan!’

Twintig minuten later belt mijn vader weer.

Hij staat in de ontmoetingshal van Schiphol. En ik ga snel naar hem toe.

‘Ik lees heel vervelende verhalen’, zegt hij. ‘Over jou en je zus.’

‘Oh ja?’

‘Ja, ik lees dat jij en Phileine in de goot liggen.

Dat het slecht met jullie gaat.’

‘Pappa’, zeg ik. ‘Het gaat juist prima met ons. Maak je geen zorgen.’

Mijn vader zucht diep.

‘Die journalisten schrijven onzin, pappa! Dat weet je toch.’

‘Jongen, sinds de dood van je moeder ...’

Ik laat mijn vader niet uitspreken.

‘Pappa, ik moet nu echt gaan!’

Mijn vader kijkt heel erg sip.

Hij is 77 jaar. Maar ziet er ineens veel ouder uit.

Ik krijg medelijden met hem.

‘Pappa’, zeg ik tegen hem. ‘Ik ga je een geheim verklappen.’

‘O?’

Ik geef hem een kus.

‘Samarinde is zwanger’, zeg ik.

‘Wat!’, roept mijn vader. ‘Hè? Wat zeg je?’

‘Je wordt opa, ouwe lul.’